

پژوهش در علوم ورزشی

سال ۱۳۸۴، شماره هشتم، صص ۸۰-۶۵

دریافت: ۸۳/۱۱/۲۸

پذیرش: ۸۴/۸/۱۰

دیدگاه‌های مدیران و دبیران نمونه ورزش در مورد روز آمد کردن برنامه درسی کارشناسی تربیت بدنی

دکتر مهدی کارگرفرد^۱ - دکتر وحید ذوالاکتاف^۲ - حمیدرضا کرمی^۳

۱. استادیار دانشگاه اصفهان - ۲. استادیار دانشگاه اصفهان - ۳. کارشناس ارشد تربیت بدنی

چکیده

هدف: یافتن راهبردها و راهکارهای مربوط به روزآمد کردن برنامه درسی دوره کارشناسی تربیت بدنی و علوم ورزشی از دیدگاه کارشناسان و دبیران نمونه تربیت بدنی و ورزش مدارس. **روش:** پژوهش حاضر از نوع کیفی بوده و از طریق مصاحبه نیمه سازمان یافته اجرا شده است. جامعه آماری پژوهش شامل مدیران تربیت بدنی (۵۰ نفر) و دبیران ورزش مدارس (۱۵۰ نفر) شهرستان اصفهان بود که بالغ بر ۲۰۰ نفر می شدند. از هر گروه ۱۵ نفر و در مجموع ۳۰ نفر که به نمونه بودن شهرت داشتند، به طور هدفدار به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. در این مقاله، دیدگاه‌ها در چهار زمینه مورد بررسی قرار می‌گیرد: ارزشیابی فارغ التحصیلان دوره کارشناسی، تأثیر برنامه جدید در تربیت دانشجویان و رفع نیازها، ارزشیابی درس‌های عملی و نظری برنامه درسی فعلی، و ارزشیابی برنامه پیشنهادی.

یافته‌ها: مدیران و معلمان ورزش به اتفاق به عدم روزآمدی و بی تناسبی برنامه موجود با نیازهای جامعه معتقد بودند. همچنین آن‌ها خواهان تغییر برنامه درسی کنونی و ایجاد گروه‌ها و گرایش‌های جدید تخصصی متناسب با نیازهای جدید جامعه و بازار کار بودند.

مقایسه دیدگاه‌های دبیران با مدیران ورزش مدارس نشان داد که دبیران دیدگاهی عمل‌گراتر داشته و مشکلات عملیاتی برنامه را به خوبی شناسایی نموده‌اند. مدیران نیز با توجه به شناخت خود از کلیت برنامه‌های آموزشی، به عدم جامعیت برنامه و انطباق آن با نیازهای جامعه نظر داشتند.

نتیجه‌گیری: جمع‌بندی این دو دیدگاه می‌تواند برای دست‌اندرکاران برنامه‌ریزی درسی

دوره کارشناسی تربیت بدنی و علوم ورزشی مفید واقع شود.

واژه‌های کلیدی: روزآمد کردن، برنامه درسی، دوره کارشناسی، تربیت بدنی، علوم ورزشی.

مقدمه

بی شک برنامه‌ریزی آموزشی در پیشبرد اهداف آموزش عالی نقش تعیین‌کننده‌ای دارد. مهم‌ترین اهداف آموزش عالی عبارت‌اند از: تولید دانش، توزیع و ترویج دانش، تربیت و تأمین نیروی انسانی متخصص مورد نیاز (۱). اخیراً یونسکو ایجاد تغییر و تحولات مطلوب اجتماعی را نیز جزو رسالت دانشگاه‌ها دانسته و تربیت انسان فرهنگی و قادر به توسعه اجتماعی را از وظایف نظام آموزش عالی می‌داند (۱). در گذشته عقیده بر این بود که آموزش عالی باید همگام با تعالی و تحولات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی کشور توسعه یابد (۱)، اما امروزه معتقدند که آموزش عالی باید موتور و نیروی محرکه تغییر و تحولات اجتماعی، اقتصادی، و فرهنگی باشد (۱). معنای دقیق این مطلب آن است که در قرن ۲۰ آموزش عالی برای پاسخگویی به نیازهای روز جامعه طراحی شده بود، ولی در قرن ۲۱ براساس نیازهای دهه‌های پیش در جامعه طراحی می‌شود.

از مؤلفه‌های مهم کیفیت آموزشی دانشگاه‌های کشور، محتوای برنامه درسی رشته‌های مختلف است. بنابراین، اصلاح برنامه‌های درسی با توجه به تغییرات جامعه، توسعه علم، و آینده‌نگری برای توسعه متوازن و مطلوب جامعه ضروری است. تربیت بدنی و علوم ورزشی نیز از این امر مستثنی نیست و امروز بیشتر از هر زمان دیگر نیاز به برنامه‌ریزی مداوم در آن به چشم می‌آید. بررسی یافته‌های پژوهشی نشان می‌دهد که طی چهار دهه اخیر در سطح جهانی رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی در ابعاد مختلف تغییرات وسیع و جامعی یافته است، چنانکه گسترش مبانی علمی آن باعث افزایش و توسعه گرایش‌ها در زمینه‌های مختلف و در سطوح مختلف تحصیلی گردیده است (۲، ۳، ۴، ۵). تحقیق مشرف جوادی (۶) نشان می‌دهد که به رغم این تحولات، برنامه‌های آموزشی دانشکده‌های تربیت بدنی کشور در طی چند دهه اخیر توسعه چندانی نداشته است. بیشتر تحقیقات داخلی مبین پایین بودن سطح تخصصی و مهارت مدرسان تربیت بدنی است (۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱).

لیوینگتون (۱۲) معتقد است که رشد تخصص‌ها و گرایش‌های مختلف باعث شده تا بسیاری از دانشکده‌های تربیت‌بدنی در دهه ۹۰ میلادی، به جای توجه صرف به تربیت معلم، با دیدی فراغ‌تر به علوم حرکتی و علوم ورزشی توجه نمایند. وی تأکید می‌کند که برای آموزش معلمان تربیت‌بدنی باید به نیازهای مدارس توجه کرد و با توجه به این نیازها آنان را تربیت کرد. همچنین در این تحقیق وی مشکلات تربیت‌بدنی مدارس ابتدایی، راهنمایی و دبیرستان را عدم تقویت علاقه‌مندی به فعالیت بدنی و ایجاد گرایش مثبت به سوی آن ذکر می‌کند. در حال حاضر، جامعه به طور فزاینده‌ای به معلم، مربی، مدیر، و محقق ورزش نیاز دارد، لذا تأمین نیروی انسانی متخصص در زمینه‌های مختلف تربیت‌بدنی کشور امری ضروری است. در سایر تحقیقات (۱۳، ۱۰) نیازهای شغلی مهم‌ترین عامل مؤثر در توسعه گرایش‌های دانشگاهی اعلام شده، چنانکه راثو (۱۴) در یک تحقیق نیاز به هفده گرایش در دوره کارشناسی علوم ورزشی را گزارش نموده است. این پژوهش مؤید کاهش نیاز برای آموزش معلم تربیت‌بدنی است.

بنمان (۱۶) معتقد است که باید در برنامه‌های جدید، دروس اختیاری و تخصصی زیادی وجود داشته باشد. کوزه‌چیان (۱۷) نیز بر بازنگری و تغییر برنامه‌های آموزشی و درسی دوره کارشناسی تربیت‌بدنی دانشگاه‌های کشور تأکید کرده است. در گذشته بنا بر شرایط زمان، برنامه‌ریزی‌های آموزشی معطوف به علوم ورزشی نبوده و تنها تربیت معلم ورزش مد نظر برنامه بوده است. از طرفی اشتغال فارغ‌التحصیلان در مشاغل غیرتخصصی گویای این امر است که برنامه‌های آموزشی نتوانسته پاسخگوی نیازمندی‌های جامعه باشد. توجه به این موارد، اصلاح برنامه موجود را بیش از پیش ضروری می‌نماید. برنامه‌ریزان آموزشی تربیت‌بدنی باید همگام با دیگر تحولات و تغییرات چشمگیر در ابعاد مختلف در جامعه، در جهت نیازهای چشم‌انداز ۲۰ ساله ورزشی گام‌های مؤثری در برنامه‌ریزی درسی بردارند و برنامه را در جهت مطلوب هدایت کنند، به‌ویژه اکنون که وزارت علوم، تحقیقات، و فناوری (۱۵) با درکی اصلی از نیاز فوق، به دانشگاه‌ها برای برنامه‌ریزی درسی اختیارات گسترده‌ای اعطا نموده است؛ این رسالت باید بسیار سنگین‌تر از گذشته احساس و پاسخگویی شود.

با توجه به موارد و مشکلات ذکر شده، در سال ۱۳۷۹ دانشکده تربیت‌بدنی دانشگاه اصفهان در برنامه‌های درسی خود تجدید نظر نمود در یک پروژه تحقیقی، دیدگاه‌های سه

گروه یعنی اعضای هیئت علمی رشته تربیت بدنی دانشگاه‌ها، معلمان و مدیران نمونه ورزش مدارس در مورد برنامه پیشنهادی بررسی شد. دیدگاه‌های اعضای هیئت علمی در یک مقاله جداگانه ارائه گردیده است (۱۰). در این مقاله، بخش مربوط به شناخت دیدگاه‌های مدیران دبیران تربیت بدنی پیرامون برنامه فعلی و برنامه پیشنهادی ارائه می‌شود.

روش تحقیق

این مطالعه از نوع کیفی و با روش مصاحبه انجام گرفته است. هرچند که کاربرد روش کیفی در علوم ورزشی در ایران مرسوم نیست. در خارج از کشور بیش از دو دهه است که از این روش برای تحقیق در علوم ورزشی استفاده می‌شود (۱۹). جامعه آماری تحقیق شامل ۲۰۰ کارشناس و کارشناس ارشد تربیت بدنی بود که در نواحی پنج‌گانه آموزش و پرورش اصفهان به دبیری ورزش و یا امور مدیریت ورزشی اشتغال داشتند. از هر گروه ۱۵ نفر که به نمونگی اشتها داشتند به طور هدفدار به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. استناد نمونگی با توجه به تشویق نامه‌های رسمی بود که همه ساله در آموزش و پرورش مرسوم است.

شکل مصاحبه نیمه سازمان یافته بود. در این نوع مصاحبه، پرسش‌ها از قبل طراحی شده و هدف کسب اطلاعات مشخص از مصاحبه‌شوندگان است. روایی ظاهری و محتوای سؤال‌های مصاحبه طی یک مطالعه مقدماتی از سوی استادان راهنما و مشاور و صاحب‌نظران رشته تأیید شد. چنانچه سؤالات از نظر ناظران مبهم و یا دارای اشکال بودند، اصلاح و در مواردی تغییر داده شدند. همچنین به دلیل آنکه کلیه افراد مصاحبه شونده متفقاً اذعان داشتند که سؤالات مصاحبه شفاف است و با اهداف پژوهش مطابقت دارد می‌توان پذیرفت که مصاحبه‌ها از روایی کافی برخوردار بوده است. با این همه، برای مصاحبه‌ها سازماندهی نیمه باز برگزیده شد تا امکان اصلاح سوءتفاهم‌های احتمالی در حین مصاحبه وجود داشته باشد. پس از تنظیم فرم نهایی مصاحبه، با آزمودنی‌های مورد نظر تماس گرفته شد و هماهنگی‌های لازم برای انجام مصاحبه در محل کار آن‌ها به عمل آمد. تمام مصاحبه‌شونده‌ها با ضبط مصاحبه موافق بودند.

تجزیه و تحلیل داده‌ها توسط استقراء منطقی و به منظور مفهوم‌سازی و نظریه‌پردازی صورت پذیرفت (۱۸). فرایند تحلیل داده‌ها چنین بود: (۱) پیاده‌کردن و ویرایش مصاحبه‌ها؛

۲) کدگذاری نظرات؛ ۳) طبقه‌بندی نظرات در گروه‌های مفهومی یکسان؛ ۴) تفسیر مفاهیم برآمده از تحقیق؛ ۵) ترکیب مفاهیم و نتیجه‌گیری؛ ۶) مقایسه نتایج با نتایج سایر تحقیقات. شایان ذکر است که پژوهشگران بایستی برای سازماندهی اطلاعات کیفی کاملاً با اطلاعات آشنا و مانوس باشند. بدین منظور، مطالب تهیه شده چندین بار خوانده شد. همچنین در بسیاری از موارد پژوهشگران ملزم به گوش‌دهی مجدد به مطالب و بحث و تبادل نظر در مورد آنان شدند. پس از کسب اطمینان نسبت به فهم صحیح نظرات نوبت به کدگذاری رسید. برای هر پرسش کلیه نظرات بیان شده فهرست و کدگذاری گردید. از آنجا که مصاحبه‌ها ۷ پرسش اساسی داشت، سازماندهی پاسخ‌های مدیران نمونه در جداول ۱ الی ۳ و سازماندهی پاسخ‌های دبیران نمونه در جداول ۴ الی ۷ ارائه گردیده است.

یافته‌های تحقیق

پرسش‌های ۳ گانه مصاحبه با مدیران منتخب تربیت‌بدنی به همراه پاسخ‌های دسته‌بندی شده در هر مورد در جداول ۱ الی ۳ و پرسش‌های ۴ گانه مصاحبه با دبیران نمونه به همراه پاسخ‌های دسته‌بندی شده در هر مورد در جداول ۴ الی ۷ ارائه شده است. با توجه به شفافیت مطالب جداول از توضیح بیشتر آن‌ها خودداری شده و جمع‌بندی‌های مربوط نیز در بخش بحث و نتیجه‌گیری ارائه می‌گردد. هنگام مطالعه جداول توجه شود که مجموعاً ۱۵ پاسخگو در هر گروه وجود داشته و مثلاً در ردیف «نقاط قوت و ضعف فارغ‌التحصیلان از دیدگاه کارشناسان» در جداول ۱، ۳۵ بار به نوعی این مفهوم از سوی پاسخ‌دهنده‌ها عنوان شده است. این بدان معناست که هر پاسخگو به‌طور متوسط ۲/۳ بار به این موضوع اشاره کرده است. از این طریق، برای هر مفهوم ضربی به نام ضرب تأکید محاسبه شده است (ضرب تأکید = مجموع تواتر پاسخ‌ها تقسیم بر تعداد پاسخگوها). ضرب تأکید صددرصدی حاکی از توافق کامل بین پاسخگوهاست. چنانچه این ضرب از ۱۰۰٪ بیشتر شود، نشانه آن است که پاسخگوها به‌طور متوسط بیش از یک بار بر اهمیت موضوع تأکید داشته‌اند (۱۹).

جدول ۱. خلاصه نظرات مدیران پیرامون نقاط قوت و ضعف فارغ‌التحصیلان کارشناسی تربیت‌بدنی

سؤال ۱. به نظر شما امروزه نقاط ضعف و قوت فارغ‌التحصیلان دانشگاهی دوره کارشناسی تربیت‌بدنی چیست؟				
مفهوم	ضریب تأکید	مجموع	تواتر	نکات مورد اشاره پاسخ‌دهنده‌ها
نقاط ضعف فارغ‌التحصیلان	۲۳۰٪	۳۵	۱۱	کسب مهارت ناکافی در رشته‌های ورزشی آموزشگاهی
			۹	عدم توانایی در تدریس
			۱	عدم کاربرد دروس پاس شده در ورزش مدارس
			۲	بی‌انگیزگی افراد در تدریس به دلیل بی‌علاقگی
			۶	ضعف در آموزش، داوری، و اجرای مسابقات
۲	امتناع از تدریس در مقطع ابتدایی و تأثیر منفی آن بر ورزش مدارس			
۴	عدم تسلط بر هیچ رشته ورزشی			
ضعف‌های مربوط به برنامه درسی و سیستم آموزشی دانشجویان	۱۰۷٪	۱۶	۷	اشکالات مربوط به پذیرش دانشجو
			۵	اشکالات مربوط به تدریس دروس عملی
			۱	عدم فرصت مطالعه به دلیل زیاد بودن واحدهای عملی
			۱	کافی نبودن ۴ واحد برای آموزش کامل هر درس عملی
			۲	اشکالات مربوط به تدریس دروس نظری و کشتن روح خلاقیت و نوآوری
نقاط قوت فارغ‌التحصیلان	۸۷٪	۱۳	۱۱	وسعت اطلاعات نظری خوب است
			۱	داشتن انگیزه برای تدریس در مدارس متوسطه
			۱	تسلط کافی بر مجموعه‌ای از دروس عملی

بحث

سؤال اول پژوهش در مورد نقاط قوت و ضعف فارغ‌التحصیلان دوره کارشناسی تربیت‌بدنی بود. به طور کلی نظرات کارشناسان به سه بخش قابل تقسیم است: نقاط ضعف فارغ‌التحصیلان (ضریب تأکید ۲۳۰٪)؛ ضعف‌های مربوط به برنامه درسی و سیستم آموزشی دانشجویان (ضریب تأکید ۱۰۷٪) و نقاط قوت فارغ‌التحصیلان (ضریب تأکید ۸۷٪). مجموع این اطلاعات نشان می‌دهد که دانشجویان فارغ‌التحصیل هم از نظر عملی و هم از نظر تئوری در نظر پاسخ‌دهنده‌ها دارای کیفیت مطلوب نیستند. به هر حال، شاید بتوان نتیجه گرفت که وضعیت تئوری آن‌ها بهتر از وضعیت عملی‌شان است. پژوهشگران قبلی نیز در گزارش‌های خود به ضعف‌های کیفی فارغ‌التحصیلان، ضعف محتوای برنامه درسی و سیستم آموزش دانشجویان و پراکنجی بودن دانشجویان رشته تربیت‌بدنی اشاره کرده‌اند (۱۷، ۱۱، ۱۰-۷).

جدول ۲. خلاصه نظرات مدیران در خصوص تأثیر برنامه پیشنهادی جدید بر تربیت دانشجویان

سؤال ۲. به نظر شما برنامه جدید دانشکده تربیت‌بدنی دانشگاه اصفهان چه تأثیری در تربیت دانشجویان تربیت‌بدنی داشته است؟				
مفهوم	ضریب تأکید	مجموع	تواتر	نکات مورد اشاره پاسخ‌دهنده‌ها
حل مشکلات ورزش مدارس	%	۲۱	۶	معلمان و دبیران کارآمدتر خواهند شد.
			۶	آموزش مهارت‌های ورزش متداول در مدارس موفق تر خواهد شد.
			۵	در صورت اجراء نیازهای مدارس و جامعه بهتر پاسخ‌دهی می‌شود.
			۲	به دلیل عملی نبودن برگزاری ژیمناستیک، کاهش آن به ۲ واحد خوب است.
			۲	بیشرفت عظیمی در تربیت بدنی مدارس به وجود خواهد آمد.
تربیت دانشجویان موفق	%	۱۲	۲	با واحدکارورزی تجارب علمی دانشجویان بیشتر می‌شود.
			۴	با اجرای عملی و دقیق برنامه می‌توان دانشجویان موفق تربیت کرد.
			۲	در حوزه نظری دبیران موفق تربیت می‌شوند، اما بخش عملی جای کار دارد.
			۲	تربیت دانشجویان علاقه‌مند به تحقیق از طریق ارائه دروس جدید
			۱	توسعه انگیزش دانشجویان با توجه خاص به دروس پایه
۱	کاربردی کردن برنامه بر توانایی‌های مهارتی فارغ‌التحصیلان می‌افزاید.			
جامع و ایده‌آل بودن برنامه	%	۱۲	۶	برنامه پیشنهادی جدید جامع و ایده‌آل است.
			۲	با محدود شدن دروس عملی و ارائه درس‌های جدید مثل روان‌شناسی ورزش،
			۲	علوم رایانه‌ای، روش تحقیق و پروژه برنامه پیشرفت خوبی داشته است.
			۳	دروس تئوری برنامه خیلی خوب تدوین شده‌اند.
۱	برنامه جدید تا حدودی ضعف‌های برنامه قبلی را می‌پوشاند.			

سؤال دوم پژوهش در خصوص نظرات مدیران پیرامون تأثیر برنامه پیشنهادی جدید بر تربیت دانشجویان است. پاسخ‌دهندگان با تأکید ۸۰ درصدی معتقد بودند که برنامه پیشنهادی جدید جامع و ایده‌آل است. ضمن اینکه می‌تواند تا حدودی ضعف‌های برنامه قبلی را بپوشاند. از نظر پاسخ‌دهندگان با تغییرات انجام شده در برنامه درسی فعلی و اجرای دقیق آن می‌توان دانشجویان موفق‌تری را تربیت کرد (ضریب تأکید ۸۰٪)، ضمن اینکه مشکلات ورزشی مدارس را نیز مرتفع کرد (ضریب تأکید ۱۴۰٪). پژوهشگران پیشین نیز در گزارش‌های خود رفع نیازهای مدارس (ابتدایی، راهنمایی و متوسطه) را از اهداف اصلی برنامه تربیت‌بدنی ذکر می‌کنند که با یافته‌های تحقیق حاضر همخوانی دارد (۲۱، ۲۰، ۱۲).

جدول ۳. خلاصه نظرات مدیران پیرامون رفع نیازها توسط برنامه جدید

سؤال ۳. آیا برنامه جدید نیازهای مورد نظر شما را رفع می‌کند؟ پیشنهادهای شما برای تقویت برنامه مذکور چیست؟				
نکات مورد اشاره پاسخ‌دهنده‌ها	تواتر	مجموع	ضریب تأکید	مفهوم
برنامه جدید نیازهای مربوط به تدریس تربیت‌بدنی مدارس را رفع می‌کند. حل مشکلات ورزشی مقاطع مختلف تحصیلی با اجرای دقیق برنامه دبیران موفق برای ورزش مدارس تربیت می‌شوند. برنامه جدید در ایجاد علاقه‌مندی به ورزش تأثیر زیادی دارد.	۱۱ ۸ ۳ ۳	۲۵	٪۱۶۷	مرتفع شدن نیازهای ورزشی مدارس
استفاده از دروس مربوط به مدیریت مسابقات، تأسیسات و اماکن ورزشی اهمیت دادن به روش‌های تدریس تربیت‌بدنی تدوین برنامه با توجه به تنوع نیازهای ورزشی مدارس تربیت دبیران با توجه به نیازهای استانی و منطقه‌ای توجه به فوئسال، ورزش بانوان، حقوق ورزش، و شرط‌نچ توجه به دروس کوهنوردی و اردوهای ورزشی توجه به دروس بازی‌های دبستانی، و بازی‌های پرورشی و فکری	۸ ۵ ۲ ۲ ۱ ۱ ۲	۲۱	٪۱۴۰	پیشنهادها
دقت در انتخاب اساتید و استفاده از اساتید متخصص در تدریس دروس برنامه دقت در گزینش دانشجویان و جذب ورزشکاران تأکید بر پذیرش هم‌ماتان ورزشی تربیت دانشجویان بر اساس نیازهای کاری	۴ ۶ ۱ ۱	۱۲	٪۸۰	اهمیت به گزینش دانشجویان و اساتید
از تنوع دروس ورزشی کاسته شده و به ورزش‌های انتخابی عمق داده شود. پردازش دروس نظری خوب بوده ولی دروس عملی جای بهتر شدن دارد. تأکید بر دروس عملی کاربردی در ورزش مدارس از قبیل، والیبال، بسکتبال و تنیس ضروری نبودن ۴ واحد ژیمناستیک و جایگزینی دروس تخصصی دیگر به جای ۲ واحد آن اهمیت زیاد به درس کارورزی	۲ ۲ ۴ ۱ ۲	۱۱	٪۷۳	توجه به بخش عملی برنامه درسی

سؤال سوم پژوهش در مورد میزان پاسخگویی به نیازها توسط برنامه جدید و پیشنهادهای مدیران برای تقویت برنامه است. از نظر پاسخ‌دهندگان در برنامه جدید باید به دروس عملی (ضریب تأکید ٪۷۳)، و گزینش دانشجویان و استادان متخصص (ضریب تأکید ٪۸۰) توجه ویژه شود. این برنامه همچنین باید به نیازهای مختلف ورزش مدارس پاسخ دهد (ضریب تأکید ٪۱۶۷). پاسخ‌دهندگان برای برنامه جدید پیشنهادهایی نیز ارائه دادند (ضریب تأکید ٪۱۴۰). در گزارش‌های قبلی نیز (۱۷، ۹-۷) به بخش عملی برنامه درسی، و اهمیت به گزینش دانشجویان و اساتید متخصص تأکید شده است. در همین خصوص، مشرف جوادی (۶) گزارش کرده که میزان واحدهای تخصصی عملی دانشکده‌های پیشرفته

(۲۷٪) در مقایسه با دانشکده‌های داخل کشور (۲۳٪) کمتر است. به نظر می‌رسد درصد کمتر دروس عملی در برنامه درسی کشورهای پیشرفته به دلیل غنی بودن برنامه ورزش مدارس این کشورهاست. در این کشورها ورزش مدارس بعد از دوره ابتدایی تخصصی شده و هر معلم صرفاً در یکی دو رشته آموزش می‌دهد.

جدول ۴. خلاصه نظرات دبیران پیرامون درس‌های غیرکاربردی برنامه درسی فعلی در ورزش مدارس

سؤال ۱. به نظر شما از میان واحدهای درسی دوره کارشناسی کدام واحدهای درسی در تربیت‌بندی مدارس کاربرد ندارد؟				
مفهوم	ضریب تأکید	مجموع	تواتر	نکات مورد اشاره پاسخ‌دهنده‌ها
دروس نظری غیرکاربردی	۲۱۳٪	۳۲	۱۱	تاریخ تربیت‌بندی
			۹	تربیت‌بندی در مدارس، فیزیک، شیمی
			۷	ورزش معلولین، مبانی روانی اجتماعی، اصول و مبانی، و مدیریت سازمان‌های ورزشی
			۳	زیست‌شناسی، بهداشت، آمار، و متون خارجی
			۲	سنجش، بیومکانیک، یادگیری حرکتی، آناتومی، حرکت‌شناسی، و دروس اختیاری
دروس عملی غیرکاربردی	۱۵۳٪	۲۳	۱۱	ژیمناستیک
			۹	کشتی
			۳	شنا
عدم ارتباط مستقیم دروس با کار معلمان ورزش	۱۲۷٪	۱۹	۱۳	عمومی بودن دروس پایه و عدم ارتباط آن‌ها با رشته تربیت‌بندی
			۶	داشتن محتوای قدیمی و غیرمرتبط با ورزش
کمبود امکانات	۱۰۷٪	۱۶	۱۵	غیر قابل اجرا بودن درس‌های کشتی و ژیمناستیک
			۱	به دلیل وضعیت نامناسب ورزش مدارس کشور اکثر دروس دوره کارشناسی کاربردی نیستند.
اجرای ضعیف دانشگاه‌ها در تربیت نیروی کارآمد	۲۷٪	۴	۱۰	کامل بودن محتوای درس‌های موجود، و تدریس ضعیف به علت عدم مهارت و تخصص اساتید
			۳	کلیه دروس پایه برنامه فعلی به دلیل نوع تدریس و محتوای کاربردی نمی‌باشند.

سؤال نخست دبیران، پیرامون درس‌های غیرکاربردی برنامه درسی فعلی است. پاسخ‌های دبیران به پنج قسمت قابل تقسیم است. پاسخ‌دهندگان عناوین دروس نظری (ضریب تأکید = ۲۰۷٪) و دروس عملی غیرکاربردی (ضریب تأکید = ۱۵۳٪)، را معرفی کرده‌اند. آن‌ها همچنین به عدم ارتباط مستقیم برخی دروس با کار معلمان ورزش (ضریب تأکید = ۱۲۷٪) به دلیل عمومی بودن و قدیمی بودن منابع علمی دروس پایه اشاره کرده‌اند. پاسخ‌دهندگان همچنین کمبود امکانات ورزشی مدارس (ضریب تأکید = ۱۰۷٪) و اجرای

ضعیف دانشگاه‌ها در تربیت نیروی کارآمد (ضریب تأکید = ۰.۲۷) را از جمله دلایل کاربردی نبون علم فرا گرفته شده می‌دانند. در ادبیات گذشته (۲۲، ۲۰، ۱۷، ۷) نیز به کاربردی نبودن برخی از دروس دوره، کمبود امکانات ورزشی دانشگاه‌ها، بی‌محتوا بودن دروس نظری دوره، و اجرای ضعیف دانشگاه‌ها در تربیت دانشجویان اشاره شده است. ذکر این نکته لازم است که پاسخگویان صرفاً براساس تجربیات خود از درس‌های قدیم به قضاوت نشستند؛ چه بسا که اگر دروس بنا به مورد استفاده آن تغییر یابند، نظر آن‌ها نیز در مورد عنوان درس به کلی تغییر می‌یابد.

جدول ۵. خلاصه نظرات دبیران پیرامون درس‌های کاربردی در ورزش مدارس

سؤال ۲. کدام واحدهای درسی دوره کارشناسی اهمیت و فایده بیشتری برخوردار بوده و در امر تدریس کاربرد بیشتری داشته است؟				
مفهوم	ضریب تأکید	مجموع	تواتر	نکات مورد اشاره پاسخ‌دهنده‌ها
معرفی درس نظری کاربردی برنامه موجود	۱۶۷٪	۲۵	۱۳ ۷ ۴ ۱	حرکات اصلاحی، آسیب‌شناسی، فیزیولوژی ورزش، رشد و تکامل حرکتی، مدیریت و طرز اجرای مسابقات، و کمک‌های اولیه حرکت‌شناسی، علم تمرین، و یادگیری حرکتی تغذیه ورزشی، سنجش و اندازه‌گیری در تربیت‌بدنی، و اصول مبانی تربیت‌بدنی متون خارجی، بیومکانیک، و بهداشت
معرفی دروس عملی کاربردی برنامه موجود	۱۶۰٪	۲۴	۱۳ ۷ ۴	والیبال، تنیس روی میز، و فوتبال دوومیدانی، آمادگی جسمانی، هندبال، و بدن‌میتون تمامی دروس عملی

سؤال دوم دبیران پیرامون درس‌های کاربردی در ورزش مدارس است. هدف این است که درس‌های کاربردی و مهم در ورزش مدارس مشخص شود. پاسخ‌های دبیران به دو گروه مجزا قابل تقسیم است. پاسخ‌دهندگان به ترتیب با تأکید ۱۶۷ و ۱۶۰ درصدی عناوین دروس نظری و دروس عملی را که در برنامه فعلی کاربردی هستند و باید مورد استفاده قرار گیرند معرفی نمودند. این یافته‌ها با گزارش‌های تحقیقی قبلی (۱۴، ۱۲، ۱۰، ۹) همخوانی دارد. در بررسی نتایج پژوهش حاضر، دروس عملی شناور ژیمناستیک جزء دروس مفید ذکر نشده است. در حالی که این دو رشته ورزشی در برنامه درسی کشورهای پیشرفته از اهمیت

خاصی برخوردار است. به نظر می‌رسد دلیل این موضوع کمبود امکانات ورزشی مدارس کشور در اجرای این دو رشته می‌باشد، لذا برنامه‌ریزی گسترده جهت توسعه امکانات ورزشی مربوط به این دو رشته در پیشرفت این ورزش‌های پایه در کشور ضروری است. تا دستیابی به چنین شرایطی، شاید بهتر باشد بر دروس دیگر که قابلیت اجرا دارند بیشتر تأکید شود. در دروس نظری نیز مطرح شدن بعضی از عناوین درسی می‌تواند صرفاً به دلیل بد اجرا شدن آن‌ها در دانشگاه ذیربط باشد.

جدول ۶. خلاصه نظرات و پیشنهادات دبیران پیرامون برنامه درسی فعلی

سؤال ۳. پیشنهادها شما برای بهبود برنامه درسی دوره کارشناسی تربیت بدنی چیست؟				
مفهوم	ضریب تأکید	مجموع	تواتر	نکات مورد اشاره پاسخ‌دهنده‌ها
اصلاحات و تغییرات مربوط به برنامه	٪۲۰۷	۳۱	۸ ۸ ۷ ۴ ۱ ۱ ۱ ۱	توجه به قوانین و داوری، حقوق ورزشی، مربیگری ورزش‌های رایج در مدارس تدریس ملی و کاربردی دروس حرکات اصلاحی، آسیب‌شناسی، و کمک‌های اولیه ایجاد تخصص و گرایش‌های مختلف با توجه به نیازهای ورزشی مدارس و جامعه برنامه‌ریزی صحیح جهت کسب تخصص در یک یا دو رشته ورزشی تأکید بر روش‌های تدریس تربیت بدنی در مقاطع مختلف تحصیلی تغییر برنامه با توجه به نیازهای دانش‌آموزان و استفاده از دروس کاربردی در مدارس تأکید بر جگونگی اجرای مسابقات ورزشی و برگزاری اردوهای ورزشی به جای کشتی (۲) درس تنیس (۲) قرار داده شود.
اصلاح گزینش دانشجویان	٪۶۰	۹	۷ ۲	انتخاب دانشجویان بر اساس میزان مهارت و استعداد ورزشی توجه به نوع دیپلم افراد در گزینش برای رشته تربیت بدنی
اصلاحات و تغییرات مربوط به اجرای برنامه	٪۵۳	۸	۲ ۲ ۱ ۱ ۱	تلاش و جدیت بیشتر اساتید در تدریس دروس دوره حذف جزوات و منابع قدیمی و استفاده از منابع جدید توسعه واحد زبان تخصصی توسعه دروس اختیاری دوره و آزادی عمل بیشتر در انتخاب این دروس ایجاد ارتباط بیه رشته تربیت بدنی و فدراسیون‌های ورزشی توجه به ورزش‌های ریمیک

با سؤال سوم از دبیران، پیشنهاد آن‌ها برای بهبود برنامه درسی جدید آشکار می‌شود. پاسخ‌های دبیران به سه گروه تقسیم پذیر است. اصلاحات و تغییرات برنامه‌ای (ضریب تأکید ٪۲۰۷)؛ اصلاحات و تغییرات در اجرای برنامه (ضریب تأکید ٪۵۳)؛ و اصلاح گزینش دانشجویان (ضریب تأکید ٪۶۰). پژوهشگران قبلی نیز در گزارش‌های خود بر اصلاحات سه گانه فوق تأکید کرده بودند (۷، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۷).

جدول ۷. خلاصه نظرات دبیران پیرامون برنامه پیشنهادی جدید

سؤال ۴. نظر شما پیرامون برنامه پیشنهادی جدید چیست؟				
مفهوم	ضریب تأکید	مجموع	تواتر	
تأیید برنامه جدید	٪۱۳۳	۲۰	۱۴	در صورت اجرای دقیق، برنامه پیشنهادی ایده آل و کامل است.
			۲	مناسب بودن جهت تربیت معلم ورزش برای مقاطع مختلف تحصیلی
			۴	با جایگزینی درس های آمار در علوم ورزشی، آشنایی با رایانه، آزمایشگاه علوم ورزشی، جامعه شناسی ورزشی و غیره برنامه کاملاً روزآمد شده است.
پیشنهاد های مربوط به دروس عملی	٪۱۰۰	۱۵	۵	ارائه درس زیمناستیک به صورت ۲ واحد به دلیل مشکلات مربوط به اجرا و جایگزین کردن دروس عملی متداول در مدارس به جای آن
			۴	اهمیت به دروس عملی متداول در مدارس
			۲	استفاده از درس شطرنج در برنامه به دلیل رواج آن در مدارس
			۱	ارائه درس دوومیدانی به صورت واحد ۱ و ۲
			۱	برنامه ریزی جهت آموزش تخصصی یک یا دو رشته ورزشی به دانشجویان
			۱	استفاده از تجربیات دبیران با سابقه در تدریس عملی برای دانشجویان
			۱	تدریس آمادگی جسمانی و علم تمرین در ارتباط با رشته های مختلف ورزشی
پیشنهاد های مربوط به دروس تئوری	٪۴۶	۷	۲	کاربردی دروس حقوق ورزشی، آزمون های ورزشی، و آشنایی با اماکن و تأسیسات ورزشی
			۲	به جای دروس پایه دروس های مرتبط با تربیت بدنی استفاده شود.
			۱	درس های یادگیری و رشد به دلیل حفظی بودن به ۲ واحد تقلیل یابند.
			۱	تدریس درس آسیب شناسی به صورت عملی و کاربردی
			۱	برنامه دروس اختیاری طوری باشد که دانشجو برای تدریس مقاطع مختلف آماده شود.
اصلاح گزینش دانشجویان	٪۲۰	۳	۲	توجه به نوع دیپلم دانشجویان در تدوین برنامه ریزی
			۱	گزینش افراد مستعد ورزشی

سؤال چهارم دبیران درباره ارزشیابی آن ها از برنامه جدید است. پاسخ های دبیران به چهار گروه تقسیم پذیر است: پاسخ دهندگان به اتفاق (ضریب تأکید ٪۱۳۳) اجرای دقیق برنامه پیشنهادی جدید را مورد تأکید قرار دادند. ضمن اینکه در مورد تغییر برخی دروس عملی (ضریب تأکید ٪۱۰۰)، دروس نظری (ضریب تأکید ٪۴۶)، و گزینش دانشجو (ضریب تأکید ٪۲۰) پیشنهادهای ارائه دادند. جاوید پور (۹)، کوزه چیان (۱۷)، اسماعیلی (۸)، مایدا و کاریا (۲۳) و توماس (۲۱) در گزارش های تحقیقی خود بر توجه بیشتر به درس های آزمایشگاه علوم ورزشی، پروژة در علوم ورزشی، آشنایی با رایانه، آمار در تربیت بدنی، جامعه شناسی ورزشی، روان شناسی ورزشی، اصلاح گزینش دانشجویان، و آموزش

تخصصی دانشجویان تأکید کرده‌اند که با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد.

نتیجه‌گیری

گروه‌های مصاحبه شونده به طور کلی معتقدند که برنامه کنونی کارشناسی تربیت بدنی ضعف‌های متعددی دارد و به دلیل بی‌پاسخ ماندن بیشتر نیازهای جامعه باید تغییر کند. آن‌ها بر ایجاد گرایش‌ها و تخصص‌های مورد نیاز جامعه تأکید دارند و خواهان فعال شدن گروه‌های علمی و گرایش‌های فرعی در دوره کارشناسی تربیت بدنی هستند. بیشترین تأکید بر رفع نیازهای ورزشی مدارس است. به همین دلیل برنامه جدید را برنامه‌ای مناسب‌تر ذکر کرده و خواهان اجرای دقیق آن از طرف دانشکده‌ها هستند.

از مجموع مباحث مطرح شده توسط مدیران ورزشی سازمان آموزش و پرورش می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد: مدیران از تغییر در برنامه درسی فعلی به شدت حمایت می‌کنند و آن را برای پاسخگویی به نیازهای موجود جامعه و مدارس ضروری می‌دانند. البته آن‌ها در کنار تغییر برنامه، برگزینش کیفی‌تر دانشجویان، آموزش کیفی‌تر در دانشگاه، مرتفع نمودن نیازهای تجهیزاتی و تسهیلاتی مدارس، و توجه بیشتر به کاربردی نمودن برنامه درسی نیز تأکید دارند. درس‌هایی که از نظر مدیران بیشتر باید مورد توجه قرار گیرند عبارت‌اند: مدیران تأسیسات و اماکن ورزشی، مدیران مسابقات ورزشی و برگزاری اردوهای ورزشی، توجه بیشتر به دروسی مثل حقوق ورزشی، تغذیه، مراقبت‌های بهداشتی، کوه‌گشت، اردوهای ورزشی، بازی‌های دبستانی، و بازی‌های پرورشی و فکری، ایجاد تخصص در یک یا دو رشته ورزشی به جای آموزش چندین رشته ورزشی، اهمیت زیادتر به دروس کارورزی، عملی نبودن اجرای درس‌هایی مثل ژیمناستیک، شنا، و کشتی و به جای آن تأکید بر رشته‌های عملی‌تر مثل شطرنج، تنیس، فوتبال، والیبال، و بسکتبال. براساس گزارش‌های تحقیقی؛ مایدا (۲۳)، ساواج (۲۴) و استراند (۲۲) توجه به این نظرات برای تربیت معلم ورزش ضروری است. مشرف جوادی (۶)، راثو (۱۴) و ساواج (۲۴) اعلام کرده‌اند که برای سایر تخصص‌های علوم ورزشی نیز ضروری است که اصلاحاتی مشابه آنچه که در فوق بیان شد، اعمال گردد. بنابراین در اجرای برنامه جدید استفاده از راهکارهای اصلاحی مدیران قابل توصیه است. مباحث مطرح شده توسط دبیران ورزش را می‌توان در ۵ بخش

جمع‌بندی نمود:

- ۱) درس‌های گروه علوم پایه مثل فیزیک، شیمی، آمار، و غیره یا باید حذف شوند و یا به گونه‌ای کاربردی و مرتبط با علوم ورزشی ارائه شوند تا دانشجو بتواند در آینده شغلی از آن‌ها استفاده کند.
- ۲) ارائه درس‌های تخصصی نظری مثل آسیب‌شناسی، کمک‌های اولیه، بیومکانیک، حرکت‌شناسی، و یادگیری حرکتی به شکل سنتی که بیشتر بر ورزش بزرگسالان تأکید دارند و در مدارس کاربردی ندارند و باید با شیوه‌های جدید و کاربردی با تکیه بر مشکلات ورزش دانش‌آموزی ارائه شوند تا معلم ورزش ارتباط آن‌ها با فعالیت‌های حرفه‌ای خود را درک کند.
- ۳) دروس تخصصی عملی که به دلیل عدم امکانات قابلیت اجرا ندارند مثل شنا، ژیمناستیک، و کشتی کمتر شده و به جای آن‌ها دروس غیروابسته به امکانات مثل شطرنج، تنیس روی میز، و آمادگی جسمانی اضافه گردند.
- ۴) جایگاه دروس اختیاری در برنامه به گونه‌ای ارتقاء یابد که دانشجو بتواند همه دروس عملی را در یکی دو رشته ورزشی گذرانده و به کار خود عمق دهد. دانشجو همچنین باید بتواند دروس نظری را نیز با فراغ‌بال و در ارتباط با حرفه مورد نظرش انتخاب کند.
- ۵) از ارائه واحدهای کارورزی، پروژه، روش تحقیق، رایانه، آزمایشگاه روان‌شناسی ورزشی، و جامعه‌شناسی ورزشی که در برنامه قبلی نبود توسط دبیران حمایت گردید. براساس نتایج پژوهش حاضر، دبیران بر جنبه‌های کاربردی برنامه تأکید زیادی دارند. آن‌ها با توجه به شرایط و اوضاع ورزشی مدارس در خصوص برنامه پیشنهادی اظهار نظر کرده‌اند. در بعضی مواقع، نظرات دبیران در مقابل نظرات اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها قرار می‌گیرد. این نظرات در مرجع ۱۵ آورده شده است. دلیل این موضوع آن است که اعضای هیئت علمی کمتر با مشکلات موجود در مدارس آشنایی دارند و نظر آن‌ها معطوف به برنامه‌های جهانی، به ویژه در کشورهای پیشرفته، است. مدیران ورزشی سازمان آموزش و پرورش با توجه به جایگاهی که در مدیریت میانی تربیت بدنی دارند، دارای دیدگاه بینابینی بوده و با توجه به وضع موجود مدارس، نیازهای جامعه و در خصوص سایر بخش‌های آموزش و پرورش به اظهار نظر پرداخته‌اند. به نظر می‌رسد هیچ‌یک از این دیدگاه‌ها به تنهایی

کفایت نمی‌کند و یک برنامه جامع باید به تمام آن‌ها و قوف داشته باشد. ترکیب دیدگاه‌های گروه‌های مصاحبه‌ای مکمل یکدیگر بوده و به برنامه جامعیت بیشتری می‌دهد. این تحقیق با توجه به نیازها، قابلیت‌ها و شرایط خاص دانشکده تربیت بدنی دانشگاه اصفهان طراحی و اجرا گردید. سایر دانشکده‌های تربیت بدنی کشور به شرایط ملحوظ کردن تفاوت‌های خود با دانشگاه اصفهان می‌توانند از یافته‌های تحقیق حاضر استفاده نمایند.

کتابنامه

۱. سیاری علی‌اکبر (۱۳۷۳) «تحلیلی بر مشکلات و تنگناهای آموزش عالی در ایران»، فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، (۵) ۳۲ تا ۴۷.
2. King HA and Bandy SJ (1987) *Doctoral Program in Physical Education: A Census with Particular Reference to the Status of Specifications Quest*, 153-162.
3. Koslow RE and Nix CL (1996) *Employment Opportunities in Physical Education*, *The Physical Educator*, 53 (1), 121-123.
4. Tokunaga M, Tatano H, Hashimoto K and Yamamoto N (1995) *Worldwide Survey on Sport and Physical Education in Colleges and Universities*, The Organization Committee for Universities, Fukuoka. 15-18.
5. Wenos DL and Kaslow RE (1996) *Employment Trend in Kinesology*, *The Physical Education*, 53 (1), 24-7.
۶. مشرف جوادی بتول (۱۳۷۹) توصیف و مقایسه برنامه‌های آموزشی رشته تربیت بدنی چند دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی منتخب جهان و ایران، پایان‌نامه دکترای گرایش مدیریت ورزشی، دانشگاه تربیت معلم تهران.
۷. اسکندری زنجانی فرامرز (۱۳۸۰) بررسی وضعیت برنامه‌های آموزشی، نیروی انسانی، اماکن، تأسیسات و بودجه مراکز تربیت معلم تربیت بدنی شهید چمران و نسیمیه تهران از دیدگاه مدیران، مدرسین و دانشجویان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران.
۸. اسماعیلی محمدرضا (۱۳۷۸) بررسی ویژگی‌های تدریس مدرسین رشته تربیت بدنی در مقطع کارشناسی ارشد از دیدگاه دانشجویی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تربیت مدرس.
۹. جاویدپور سعید (۱۳۷۹) بررسی میزان انطباق برنامه‌های درسی دوره کاردانی تربیت بدنی با نیازهای شغلی فارغ‌التحصیلان از نظر دبیران رهنمایی و دبیرستان و کارشناسان تربیت بدنی شهر اصفهان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی، دانشگاه اصفهان.
۱۰. ذوالاکتاف وحید، کارگرفرد مهدی و کرمی حمیدرضا (۱۳۸۳) روزآمد کردن برنامه درسی

- کارشناسی تربیت بدنی از نظر اعضای هیأت علمی، المپیک، سال دوازدهم، شماره ۲ (پیاپی ۲۶)، ۷-۲۰.
۱۱. علی زاده محمد حسین، نصیری خسرو (۱۳۷۹) بررسی مشکلات شغلی دانش آموختگان رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی، حرکت، (۷) ۷۷ تا ۸۹.
12. Livingston A (1996) *Redefining the Role of Physical Activity Courses in the Preparation of Physical Education Teaching Professionals*, *The Physical Educator*, (5), 110-114.
13. Metzler M and Tjeerdsma BL (2000) *Teacher Education Program Assessment and the GSUPETE Assessment Project*, *Journal of Teaching in Physical Education*, (19) 359-401.
14. Rowe J (1996) *Consumer Needs in Physical Education and Athletics in Higher Education*, *The Physical Education*, Late Winter, 28-32.
۱۵. سند برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی (۱۳۷۷)، ص ۳۸۰.
16. Behneman CP (1996) *An Analysis of Undergraduate Physical Education Teacher Certification Requirement Within Institutions which Offer a Doctoral Degree in Physical Education*, *The Physical Education*, Early Winter (4), 192-202.
۱۷. کوزه چیان هاشم (۱۳۷۹) بررسی وضعیت آموزشی دانشجویان دانشکده های تربیت بدنی کشور، حرکت، (۴) ۳۷ تا ۵۳.
۱۸. فلیک یو (۱۳۸۲) درآمدی بر پژوهش های کیفی در علوم انسانی، ترجمه جمشیدیان عبدالرسول، سیادت سیدعلی، و نوروزی رضاعلی، انتشارات سما قلم.
19. Byra M and Karp GG (200) *Data Collection Techniques Employed in Qualitative Research in Physical Education Teacher Education*. *Journal of Teaching in Physical Education*, (19) 246-266.
20. Daniel YK and HongKong L (1996) *Initial PE Teacher Education Curriculum in Hong Kong and Singapore*, *Journal of Comparative Physical Education and Sport*, 2-11.
21. Thomas B and Bolen Y (1998) *Student Perception of the Academic Rigor of the College PE Curriculum*. *The Physical Educator*, Tate Winter, 2-9.
22. Strand NB (1992) *A Descriptive Profile of Teacher Preparation practices in Physical Education*, *The Physical Educator*, Spring, 104-112.
23. Maeda M and Karriya S (1994) *Training Health and Physical Education Teachers in Japan: A Comparative Curriculum Study of Compulsory Subjects*, *Journal of Comparative Physical Education and Sport*, Volume xvi, No 1.
24. Savage MP, and Sharp T (1998) *Demonstrating Need for Formal Graduate Student Training in Effective Teaching Practices*, *The Physical Educator*, Fall, 130-137.